

Det foreslås på den baggrund, at der i adoptionsloven indsættes en bestemmelse om, at justitsministeren udpeger en centralmyndighed i henhold til Haager-konventionen.

Det påtænkes i forbindelse med Danmarks ratifikation af Haager-konventionen at udpege Civilretsdirektoratet som centralmyndighed.

4.3. Ændringer i indfødsretsloven

Som anført ovenfor under pkt. 4.2.3. tager Haager-konventionen ikke stilling til, om adoptionsbevillingen skal udfærdiges i det land, barnet kommer fra, eller i modtagerlandet.

Barnets oprindelsesland kan således stille som betingelse for at tillade adoptionen, at adoptionsbevillingen udfærdiges i dette land. Hvis modtagerlandet ikke kan acceptere dette, vil adoptionen ikke kunne gennemføres.

På den baggrund foreslås der som anført ovenfor under pkt. 4.2.3. indsat en bemyndigelse til justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, til at bestemme, at adoption efter Haager-konventionen kan bevilges i et andet land.

Efter indfødsretslovens § 2 A bliver et udenlandsk barn under 12 år, der er adopteret ved en dansk adoptionsbevilling, dansk statsborger ved adoptionen, hvis barnet adopteres af et ægtepar, der begge er danske statsborgere, eller af en ugift dansk statsborger, og barnet bor her i riget sammen med adoptivforældrene (adoptanten). Erhvervelsen af indfødsretten har virkning fra den dag, bevillingen udstedes.

Det er imidlertid en følge af Haager-konventionens artikel 26, stk. 2, at der ikke med hensyn til barnets rettigheder må gøres forskel efter, om adoptionen er gennemført i barnets oprindelsesland eller i modtagerlandet.

Det foreslås derfor, at indfødsretslovens § 2 A ændres, således at et barn, der i øvrigt opfylder betingelserne i indfødsretslovens § 2 A, stk. 1, også bliver dansk statsborger ved adoptionen, hvis barnet er adopteret ved en udenlandsk afgørelse, der anerkendes i henhold til adoptionslovens § 28, stk. 2. I dette tilfælde har erhvervelsen af dansk statsborgerskab efter forslaget virkning fra den dag, hvor den udenlandske adoptionsafgørelse træffes.

Der henvises til betænkningen, navnlig pkt. 7.2.1.

4.4. Ændringer i navneloven

4.4.1. Erhvervelse af navn ved adoption bevilget i et andet land

Efter navnelovens § 3, stk. 1, erhverver adoptivbarnet ved adoptionen adoptantens efternavn efter

reglerne i navnelovens § 1. Det kan dog i bevillingen bestemmes, at barnet skal beholde sit eget navn eller bære dette navn i forbindelse med det navn, det får ved adoptionen. Efter navnelovens § 12 kan forandring af fornavn og mellemnavn ske ved adoptionsbevilling.

Som nærmere omtalt under pkt. 4.2.3. og pkt. 4.3. åbner Haager-konventionen imidlertid mulighed for, at afgørelse om adoption træffes i barnets oprindelsesland.

Det følger som nævnt af Haager-konventionens artikel 26, stk. 2, at der ikke med hensyn til barnets rettigheder må gøres forskel efter, om adoptionen er gennemført i barnets oprindelsesland eller i modtagerlandet.

På den baggrund foreslås navnelovens § 3, stk. 1, og § 12 ændret, således at bestemmelserne også gælder adoptioner meddelt efter Haager-konventionen i barnets oprindelsesland.

Der henvises til betænkningens pkt. 7.2.1.

4.4.2. Inddragelse af barnet i forbindelse med navneændring

Efter navnelovens § 14 kræver forandring af et barns navn samtykke fra barnet, hvis det er fyldt 12 år. Hvis særlige grunde taler for det, kan navneforandring dog tillades, selv om samtykke ikke foreligger. Bestemmelsen gælder såvel adoptivbørn som andre børn.

Bla. på baggrund af den udtalelse, som FN's Komité om barnets rettigheder har afgivet, jf. ovenfor pkt. 2.3., har udvalgsflertallet foreslået, at der i navnelovens § 14 indsættes en bestemmelse om, at der inden et barn under 12 år tillægges et eller flere nye navne, skal foreligge oplysning om barnets holdning hertil i det omfang, barnets modenhed og sagens omstændigheder tilsiger det.

Udvalgsflertallet har i betænkningen foreslået (side 97), at det i bemærkningerne til lovforslaget til denne bestemmelse anføres, at det vil være en følge af bestemmelsen, at barnets holdning til den påtænkte navneændring inddrages i videst muligt omfang.

Det Danske Center for Menneskerettigheder har i et høringssvar over betænkningen givet udtryk for, at en bestemmelse om, at barnets holdning til den påtænkte navneændring bør inddrages i videst muligt omfang, bør indføres i selve lovteksten som følge af den vægt, som såvel Haager-konventionen som FN's konvention om barnets rettigheder tillægger en hensyntagen til barnets ønsker og meninger. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v.